

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SÚSCRIPCIÓ

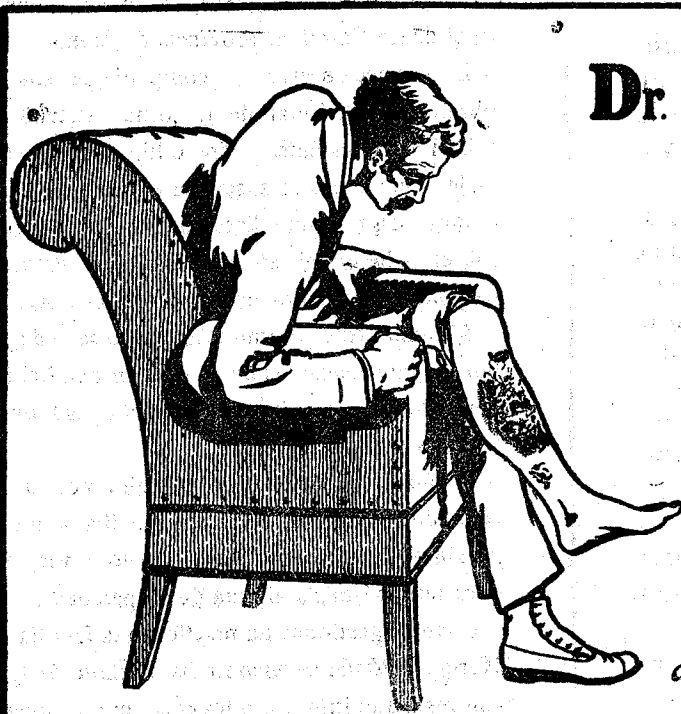
ESPANYA, trimestre. 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 céntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Dr. LUIS COMAS BACH

ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la úlcera (localización, extención, complicaciones) y particularidades del paciente.

de 11 a 12 VILLARROEL 3-1º **BARCELONA**
(PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, rombastible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: **JOSEH GESA, S. Ramón.**

CARDEDEU

Els honrats

L'autor del article que publicá *El Demócrata*, el diumenge últim, deu ser segurament, lo que'ls castellans ne diuen un *guasón*, perquè tant sols humoristicament pot esmentarse com exemple d'honorabilitat política, lo que ell ne diu el cas Torras.

La honradesa política se consegueix servint llealment un ideal, i utilitzant, per a assolirlo, procediments dignes.

Mes, quant en la vida pública, un home no te altre finalitat que satisfer sa ambició personal, i, quant per a arribar a la consecució d'aquest fi, se posen en joc la violencia, l'atropell, la desllealtat i l'incumpliment de la llei, no s'es honrat, sinó tot lo contrari.

Jo no he de dir si en Torras está retratat en aquest paragraf o en l'anterior. A Granollers tots ens coneixém, tots sabem lo que'ls nostres polítics han fet, fant i son capassos de fer, i es el poble granollerí que'ns coneix a tots, qui ha de jutjar i ha jutjat ya a l'hora present, respecte a

l'honorabilitat i a l'honradesa dels que's mouen dins l'òrbita de la política local.

No som els adversaris, ni tampoc les plomes pagades per a defensar la actuació d'en Torras, els cridats a jutjar l'honradesa de la finalitat que persegueix éll, i a l'honradesa dels procediments que empleia per a conseguir el seu fi.

Es el poble.

I a aquest no li será difícil jutjar, perquè en Torras que's preocupa de disfressar ses intencions amb bones paraules, arruxat, com tots els impulsius, deixa al descobert tots els seus desitjos i ambicions, amb els seus actes.

I ¿quins son aquestos?

En els moments en que en Lerroux aparexia com emperador del Paralelo, amo i senyor de les mases republicanes, quant era árbitre per a fer diputats provincials i diputats a Corts i exercia en les comarques industrials grossa influencia, en Torras cercá son padrinatge i fou lerrouxista. Les coses cambiaren, se decantaren les opinions cap al regionalisme i en Torras se feu regionalista, pero áni-

mes compasives li advertiren les dificultats que trobaria en aquest camp per a realitzar el seu somni, i tantejá l'ingrés en el camp conservador, i fallida aquesta esperança, va trucar a la porta d'en Barangé, d'aquell home al qui havia combatut fortament en el terreny polític i a qui havia injuriat, i humilment captá s'amistat, i com nou Judas el traí, abandonantlo, arreballantli part de les forses polítiques que aquell acapdillava, i, per torna, injuriantlo altre vegada, en articles periodístics.

Granollers recorda que en Torras, tot just possessionat de l'Alcaldia, despedí el personal municipal que no cregué afecte a sa persona, i a horas d'ara, encare els ha de pagar serveis que tenían fets; no oblida que per culpa seva están deturades les obres del Jutjat; que ell fou qui predicá contra'l repartiment i ara'l vol imposar amb apremis; que éll demaná la nulitat del pressupost del any passat quant no era alcalde i després de serne, demaná que's deixés sense efecte la nulitat que éll mateix havia sollicitat; que éll es qui saltant pel damunt de la llei ha rebaixat les cuotes

a uns i les ha augmentat als altres; que ell es el causant del desgavell en la administració municipal de Granollers, esperonat no per un ideal de moralitat, sino per una esbojarrada ambició de manar.

Si l'estar mancat d'ideal, si l'exercici de la violència i la desllealtat amb els amics i correligionaris son procediments honrats, nosaltres no volém ser honrats.

EL VALLESÀ.

ELS PROJECTES DE L'ALBA

Tal com manifestarem els projectes que l'Alba presentá al Congrés, reformant una porció de coses de l'Hisenda Espanyola ha resultat el mes gran dels fracassos.

El criteri sá i noble dels nostres amics del Congrés, ha vençut en tota forma; les intervencions dels nostres Diputats han fet desaparèixer del Congrés el projecte d'impost sobre'ls beneficis de la guerra, i aixó que era qüestió de gabinet segons manifestacions del propi Comte de Romanones; el projecte de les Mines d'Almaden, de les mes importants mines de mercuri que hi ha en el mon, ha sofert tantíssimes modificacions — mercès a les intervencions patriòtiques dels nostres amics i del Sr. Lacierva — que ja no es conegut ni pel propi Sr. Alba, i aquet senyor — tot un senyor Ministre d'Hisenda — el tenim convertit amb escriptor de lo que li va dictar el Sr. Lacierva d'acort amb el nostre amic senyor Ventosa i Calvell, i aixís ha resultat ésser un projecte tant desfigurat del primer presentat, que'l seu autor, en va perdre la noció de lo que va ésser amb definitiva.

En el Senat un projecte de exercit, combatut per el nostre amic En Pere Rahola, amb una dissecció tant cruenta que va fer sortir de *quici* al Sr. Ministre de la Guerra; y tot seguit al moment de nomenarse una comissió que dicteminés respecte a la modificació del impost de inquilinat te de recórrer el propi senyor Comte de Romanones a demanar ajuda als conservadors *idóneos*, i aixís s'el veu al despatx de Ministres del Senat conferenciant amb el Sr. Sánchez Toca e influint amb tot el seu vassallatge vora el dit senyor, per a que en la reunió de seccions no's demanin explicacions, i es voti sensera la candidatura ministerial.

Es una veritable ignomia per a el poble el tenir que sofrir a un home que ha de fer tots els papers essent President d'un Concell de Ministres, per a sostenir a una poltrona ahont no li pot aguantar el seu talent i els seus coneixements.

La vida d'aquest Govern lliberal (?) es deguda al esperit rastrejador i vassallenc del Sr. Comte de Romanones i l'ampar dels conservadors *idóneos*; i els projectes de l'Hisenda Nacional s'aproban no com els presenta el Ministre, sino com els volen els regionalistes i els maurins.

Sr. Alba, aixó que a vosté li passa es alló d'ésser sols de nom el pare de la criatura.

Una lleugeresa del Sr. Torras

El periódic de nostre batlle amb una poca solta extraordinaria, intenta fer brometa sobre'l viatge que feu nostre amic i company, en Serra i Dachs, a Madrid el dilluns de la setmana passada.

Res tindria de particular per nosaltres ni la brometa, ni la poca solta del aludit periódic; ja hi estem avesats. Pero com precisament l'esmentat solt posa en ridícul no al Sr. Serra sino al Sr. Torras, posant de manifest la seva lleugeresa o mes ben dit la seva indelicadesa, volém parlarne.

Es vritat que l'amic Serra i Dachs aná a Madrid, i no el dimars sino el dilluns; pero també es vritat que no hi aná sol sino que hi aná en companyia de D. Esteve Riera.

Es vritat que per la índole del assumpte es guardá bastanta reserva, essent poquíssimes les persones de Granollers que n'estaven enterades; pero es també cert que dintre d'aquest contadíssim número hi havia el Sr. Torras qui, fora els Srs. Riera i Serra potser era la única persona de la localitat que estava enterada de l'anada de dits senyors i del assumpte que'ls portaba, per qual solució favorable s'interessá, creientla un bé per a Granollers, oferint el seu apoi i col·laboració.

El Sr. Torras coneixia el viatge i el motiu d'ell, hi estava d'acort, i fins el consideraba un bé per a Granollers. ¿No es dones una lleugeresa i fins una indelicadesa, tractar de fer brometa aprofitant el coneixement reservat que tenia d'una cosa tant seria i fins que creia bona per a Granollers amb la sola finalitat de molestar a una persona per creurel enemic polític seu?

Fins a tal punt ha arribat ja el senyor Torras, fins a tal punt ha perdut ja tota noció de serietat i delicadesa que no respecta, les coses mes formals i reservades, per mes que sigan independents i allunyades de la política, quant creu poguerles utilitzar per a posar en ridícul a qui creu adversari seu, sens veurer aquest senyor que usant tals medis qui queda en ridícul a la ff es ell i sols ell.

Sempre havíam reconegut al Sr. Torras en mitg dels seus defectes certa caballerosa delicadesa, avui fins aixó havém d'esborrarli.

Si per el gust d'intentar causar una petita molestia a un contrari polític, desvirtua fets, amaga veritats per ell conegudes i publica desfigurantles tendenciosament notícies que deuria guardar fins a ferse públics ¿de qué se'l pot creurer capás quant busqui un éxit personal o'l l'assequiment d'alguna ambició?

No ho sabém ni volém saberho, ho deixem a la consideració dels granollersins.

Copiém de *El Noticiero* de día 19 del corrent:

«El crimen de la Roca

¿Se identifica la víctima?

En nuestra edición de la noche del 14 del corriente apareció el edicto del juez de instrucción de Sabadell dando a conocer las señas del cadáver que fué encontrado atado de pies y manos y con el rostro mutilado, tal vez para dificultar la identificación, el 4 del actual, en un bosque de La Roca, y las ropas que el interfecto vestía, y podría ocurrir que la publicación de este edicto sirva para poder llegar a la tan anhelada identificación, a juzgar por los informes que sobre el particular hemos adquirido.

El sábado 30 de Septiembre último desapareció de su domicilio de esta capital, Margarit, 25, entresuelo, Fermín Astiguero, de unos 45 años, natural de La Carolina, provincia de Jaén.

El desaparecido vivía en compañía de sus hijos, obreros que disfrutaban de un jornal bastante alto, y las relaciones entre padre e hijos eran tan cordiales, que jamás se suscitaba entre éstos y aquel la más insignificante discusión. Lejos de ocurrir así, el padre era el cajero de los hijos, disfrutando de poderes ilimitados para hacer y deshacer.

Algunas tardes, Fermín Astiguero salía de paseo por las inmediaciones de la casa en que habitaba, pero pronto regresaba a su domicilio, del que no volvía a salir por la noche.

El sábado 30 de Septiembre salió por la tarde como de costumbre, diciendo que iba a un cine próximo, sin que se le haya vuelto a ver, ni se haya tenido noticia alguna de su paradero.

Cuantas gestiones ha practicado la familia para averiguar dónde se encontraba Fermín Astiguero han resultado inútiles, pues como era persona que no tenía amigos, ni frecuentaba establecimiento alguno, nadie ha facilitado informes que pudieran ser aprovechados como pista para venir en conocimiento del sitio en que pudiera encontrarse.

Como la familia suponía que Fermín Astiguero disponía de algún dinero, producto de los ahorros de lo que sus hijos le entregaban semanalmente, en último extremo se llegó a sospechar si podría haber marchado a su pueblo natal, y para salir de dudas se telegrafió a La Carolina, de donde constaron negativamente.

Y cuando mayor era la ansiedad y la angustia de la familia, enteráronse por el edicto por nosotros publicado de que las señas personales y las ropas que vestía el cadáver encontrado en la Roca coinciden en un todo con las del desaparecido de la calle de Margarit, causando la fatal coincidencia el mayor desconsuelo en la familia.

Tal vez de un momento a otro se trasladen a Granollers los hijos de Fermín Astiguero para comunicar sus temores al juzgado instructor».

ESPURNES

Aquesta setmana sí que no hi ha per ahont agafar l'orgue del Sr. Batlle, ni ha per tothom, tothom rep. En Coma, en Serra i Dachs, en Barangé en Ribas, etc. etc., ¡are sí que estem perduts! Inventant coses i treient conseqüències, dels seus invents, la qüestió es que ells troben manera de riculitzar a tothom ¡tira peixet! com diuen ells, no han trobat mal *filón*; qu'un no diu lo que voldríam que digués, li fem dir, i després l'ataquem per alló que nosaltres mateixos havém fantasiat

així omplim el periòdic, donem incens a nostre amo i senyor D. Francisco Torras, i combatem els seus enemics; l'amo no pot estar descontent de nostra tasca.

Així raciocinen ells, els pulcres (en el vestir) el lacais d'en Torras. Però el poble ho veu molt al revés, aquí tots ens coneixem i quatre tonteries, quatre mentides, quatre insidies, que fant dotze no canviaran el concepte que te'l poble concient de la gent a qui van totes dotze dirigides, ¿No li sembla Sr. Torras «pòntifex màxim»? ¿No'ls hi sembla també senyor Boéts escolanets d'aquest pontifical?

* * *

Amb l'esprit de molestar a nostre amic i company en En Francesc Ribas diu el periòdic del Sr. Torras:

«Llegim en la revista «Stadium».

«Puente nuevo — Están terminándose las obras del puente sobre el río Congost, en Granollers.

Esta importantísima mejora fué obtenida hará próximamente dos años y contribuyó eficazmente a la misma el Real Automóvil Club de Cataluña y de manera especial el asesor de la Comisión de Fomento del mismo, D. Francisco de A. Ribas, que realizó incansables gestiones para obtenerlo.»

Nada, ja ho deiem: a en Ribas, cunyat d'en Barangé's deu el pont, el nou Hospital i Assil. I, fins no sabem si la moralització administrativa de l'Ajuntament, es obra del *sanyó* Ribas.»

Si senyors, te rahó l'«Stadium», nostre amic Ribas ha sigut un dels que mes ha treballat pel pont de Granollers i en Ribas desde la presidencia de Junta de Reforma de Granollers i Construcció del Nou Hospital-Assil ha treballat d'una manera incansable per a la construcció del Nou Hospital; si senyors, mal que al Sr. Torras li pesi i pesi a tots els Boéts haguts i per haver, eixes dos obrés pont i Hospital, tenen molt que agrahir al senyor Ribas; vostés podran duptarho, vostés podran ferne broma pero es vritat i les vritats tart o d'ho-re s'han de reconeixer.

Amb lo que no te res que veurer encar que ho diguin en broma, es amb la moralització administrativa del Ajuntament perquè aquesta no la veiem en lloc, com veiem el pont i l'Hospital i creiem no veurerla mai estantne encarregat el Sr. Torras.

Lo que si creiem es que si pogués encarregar-sen el Sr. Ribas, sí que la veuriam, perquè aquest senyor sap ahont va i treballa de ferm i amb bona fé, sens buscar éxits personals, en quant se proposa. Ja veuen els escolanets del Sr. Torras si ni va de diferencia entre l'un i l'altre.

Del Sr. Ribas hauria de apendrer el Sr. Torras, en lloc de ferhi broma ¡quant millor no aniria Granollers!

* * *

Llegim dos solts en *La Comarca*, aquell periòdic que va del bras d'en Torras, i no vol que siga dit; aquell periòdic que vol passar per manso e inofensiu i de tant en tant prova de donar fiblades de tras cantó; en aquest periòdic hi llegim, com diem, dos solts que deixen l'Acció Granollerina feta una llástima. No's deu recordar ningú dels que l'escriu que'l déficit major de nostre Ajuntament se deu a l'època de la Popular, ¿No li sembla Sr. Puntas que recordar aixó davant dels solts de *La Comarca* es molt oportú i un argument irrefutable?

¿Perqué ha de posar o permetre que's posi aquest inofensiu periòdic titulat *La Comarca* en ridícul ensenyant l'aurella i comprometense per en

Torras? ¿Qué diria V. senyor Puntas si li diguessim que fa pocs dies, molts pocs dies, qu'un senyor abusant de l'autoritat que davant del masover li dona'l ser procurador d'una finca, sens coneixement del amo, i rectament pensant contra'l parer de l'amo, crida al masover, alcalde d'un poble vehí, i li mana que'l dia de la Junta de Partit (dijous passat) en lloc de ferhi anar al secretari com tenia costum, hi vagi ell i que voti lo que digui en Torras?

¿Sap l'amo aquesta extralimitació, aquest abús de facultats que feu el seu procurador?

¿Qué hi diu amb aixó el Sr. Puntas?

Nosaltres com ja sap no comensem mai, pero si ens punxan ja sap que'ns hi tornem.

¡Ah! respecte al *procesamiento*, aquell de los *jocosos comentarios*, segons noticies d'última hora, tenim entés que va de debó pero no hi fa de procurador en Puntas.

Crònica de la Comarca

Mollet

Fa tres setmanes que per culpa del *aiut* va tenir de plegarse'l ball de la sala de can Castells.

Tant mateix la societat *La Alianza* está venbé de pega... Quant era a can Menna no va poguer salvarse ni fent murga cada festa amb la xaranga «Els Xatets» i, avui que está instalada al local de la VICTORIA (!), no pot aguantarse ni comptant amb l'apoi del Caball de Sant Jordi; d'aquest flamant caball que, si be mai vuida'l *morralet* per a ajudar al jovent en ses diverticions, eu canvi es pródic en el repartiment de guitzes quant se'l vol fer contribuir a tirar el carro de les cargues municipals.

Com es de suposar, cada festa el ball del Ateneu vessa de tant ple, éssent de notar el respecte i consideració que's guarda amb els sobrevinguts que, si volen divertir-se fent o veient ballarugues, no tenen altra sortida que visitar l'Ateneu.

D'aquest noble procedir en felicitem al jovent pel Ateneu. Per alguna cosa nosaltres som nosaltres.

◆◆◆

Per avui a la tarde al Cine del Ateneu hi han anunciades les cintes següents:

«La mano luminosa»; tres parts. «Los tres cofres»; tres parts. «Casamiento desigual»; una part. «Vow-Boy, enamorado»; una part. «Polidor apache»; una part.

La pel·lícula denominada «Los tres cofres», es nova i s'en farà l'estreno a n'aquest poble.

Per a el ball de nit hi ha contractada la notable orquestra «La Moderna» de Granollers.

Diumenge a la tarde es representarà el «Tenorio». La companyia es forastera.

◆◆◆

L'Obra de les Tres Maries celebra avui una solemníssima festa Eucarística en commemoració ul tercer aniversari, dedicant el dia a Jesús Sacramentat.

S. D. M. tot el dia estará exposar a ff de que pugui pregarse per la tant desitjada com convenient pau europea.

A les 8 i quart del matí hi haurá missa amb comunió general de Joanets i Marías, quedant exposada S. D. M. i rebent adoració.

A les tarde's cantarà'l Trisagi i varis motets alussius al acte, per un chor de distingides senyorettes de Barcelona, baix la direcció de la notable professora Srta. Dolors Sancho.

Pujará a la trona el doctor Pursals, acabantse tant hermós acte amb l'Himne de les Tres Maries entonat pel poble.

Cardedeu

El mercat de diumenge fou molt molt petit a causa de l'inseguretad del temps.

◆◆◆

Lo vehí d'aquesta vila Enric Viatrins, que feia us d'una escopeta de saló sens la corresponent llicencia, fou detingut pels mossos de l'Escuadra i portat al jutje.

◆◆◆

Per haber contret matrimoni per segona vegada, fou obsequiat amb una tanda d'esquellots, un vehí d'aquesta, ocasionant aital espectacle l'entreteniment de la mainada d'alguns grandassots, la nit del dilluns passat.

◆◆◆

Sembla que'l bandol de l'Alcaldia prohibint lo transport de materies pudentes durant les hores del dia, sigui lletra morta. A diari passen els carros amb llurs artefactes plens de... escampant per tot arreu los *saludables* microbis del tifus i altres hermosures per l'istil.

¿No s'els podria imposá fortes multes als contraventors de les ordres sanitaries? Sr. Alcalde: Te la paraula.

◆◆◆

El carrer del Moli ha sigut batejat de nou amb el nom de «Calle de José Vilaseca» honrant aixís al home caritatiu i noble, al cual tant deu Cardedeu, puig es sens dupte lo que aixuga mes llágrimes. Mil plássems.

◆◆◆

Sembla que prompte será un fet el debut d'un chor de nons que baix l'experta batuta de En Antón Camp, s'encarregará dels cants religiosos a nos Esglesia Parroquial. — *El Corresponsal*.

Granollers

El dimecres passat dia 18 morí en el col·legi que les M. M. de Sant Josep de Cluny, tenen establert al carrer de Ricoma, la M. Angela María, Superiora del mateix.

Era la Mare Angela María qual nom en el segle fou Marguerida O'Donnell filla d'una religiosa i noble familia de Galbally a Irlanda. Nasqué el 15 d'Octubre de 1860 contant a sa mort 56 anys.

Desde molt joveneta demostrá ja la seva vocació religiosa, entrant en l'institut de Sant Josep de Cluny a l'edat 18 anys. Fou destinada a Roma, on residí algún temps i on sofrí una greu malaltia que arrivá a fer desespear de la seva vida i que's gurí d'una manera providencial.

Mes tart fou destinada a París on residí fins que amb motiu de la clausuració de les ensenyances, que'l govern francés imposá als instituts religiosos, fou destinada a Granollers, qual col·legi regí com a superiora amb aplauso de tothom desde'l dia 17 d'Agost del any 1903.

La M. Angela María *ma mère* com li deien totes les educandes, conseqüí amb la fina atenció que tenia per tothom, ferse estimar de tots i fer estimar i respectar a les M. M. que tenia a llurs ordres donant aixís impuls al centre d'ensent que regia. La seva mort ha sigut molt sentida per totes les classes socials sens distinció d'idees, tots els que l'havían tractada l'apreciaven i respectaven.

El seu enterro fou verdadera manifestació de lo que portem dit, totes absolutament totes les autoritats locals, acudiren a acompanyar el seu cos al cementiri no despedintse'l dol fins a l'encreuament de la via amb la carretera i seguint les autoritats i moltíssims dels acompanyants fins al cementiri.

Nosaltres desde les columnes del VALLÉS NOU al donar el pesam a les desconsolades *monjes Franceses*, que al perdre la seva superiora han perdut tant bona mare, ens encomanem als mérits que ella havia contret en aquesta terra, convenuts de que si podem guardar son cos entre nosaltres en una tomba del nostre cementiri on espera la resurrecció de la carn, la seva ánima pura i santa al deixar la pesada carga del cos, ha volat al cel on Deu haurá premiat amb la Gloria Eterna els treballs i sofriments, que per el bé de sos semblants passá en son peregrinatje per la terra, amb verdadera resignació, la que en vida fou M. Angela María. — A. C. S.

EL VALLÉS NOU

Sotscripció i venta

FELIO ESTAPER
(RECADER)

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champany
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Alxarops i Horxates

(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.º Fortuny)

Representant únic amb diposit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA

— DE —

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Paller per a armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Si voleu bon xocolate
compreu la marca
PUCHADES
que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA

Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en
PERFUMERIA

MERCERIA

POSTALS

Vistes de Granollers a 5 céntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquius Anguera

Metge dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.— Representant a GRANOLLERS Joaquim Cot, Plaça Perpinyá, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPRESSA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i variats tintas.